روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۲۰۹۵۹۳ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان سبز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه • ۱۰ اسفند ۱۳۹۶ • ۱۲ جمادی‌الثانی ۱۴۳۹ • ۱ مارس ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۰۹۸ • ۱۶ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۱۷ • اذان مغرب ۱۸:۱۷ • اذان صبح فردا ۵:۱۰ • طلوع آفتاب ۶:۳۳

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

حرف درشت

چند سؤال و چند جواب بنیادین

● **پوریا عالمی:** از ما پرسیدند حال ما کی خوب می‌شود؟

ما می‌گوییم قربون چشمت بشم، تا حالا چی‌چی شده که بعد همچی بشه؟ مثلا گرانی؛ تا حالا چیزی گران شده که بعد ارزان شود؟ تا حالا ترافیکی بوده که کم شود؟ تا حالا تورمی بوده که پایین بیاید؟ تا حالا آلودگی هوایی بوده که کم شود؟ تا حالا... . تنها چیزی که پایین می‌آید فک ماست. تنها چیزی هم که بالا می‌رود تنبان ماست که بادبانش می‌کنند. پس جای نگرانی نیست.

از ما پرسیدند مشکل بالارفتن دختر از سکو (یا کافو) چیست؟ ما می‌گوییم قربون قدت بشم، ما با کانسپت زن در سطح مشکل داشتیم؛ چه زن در سطح خیابان، چه زن در سطح جامعه، چه زن در سطح علمی و مدیریتی، چه زن در سطح برابری حقوق. حالا شما فکر کن زن از سطح برود در ارتفاع. چه می‌شود؟

از ما می‌پرسند چرا شما بلد نیستید حرف بزنید و روزنامه کیهان به هرکی، هرچی دلش می‌خواهد می‌گوید؟ ما می‌گوییم داداش شما انگار توجیه نیستی؟

از ما می‌پرسند چرا چندتا روزنامه در هفته گذشته بسته شدند؟ ما می‌گوییم عزیزم سؤال درست این است که این چندتا روزنامه که هنوز بسته نشده‌اند، چرا بسته نشدند؟ وگرنه طبیعی این است که روزنامه‌ها بسته باشند یا بشوند و خلاص.

کارتون خواب

جلال پیرمرزآباد

اعلام آمادگی شورای شهر برای توسعه سامانه‌های ذخیره اضطراری آب در تهران

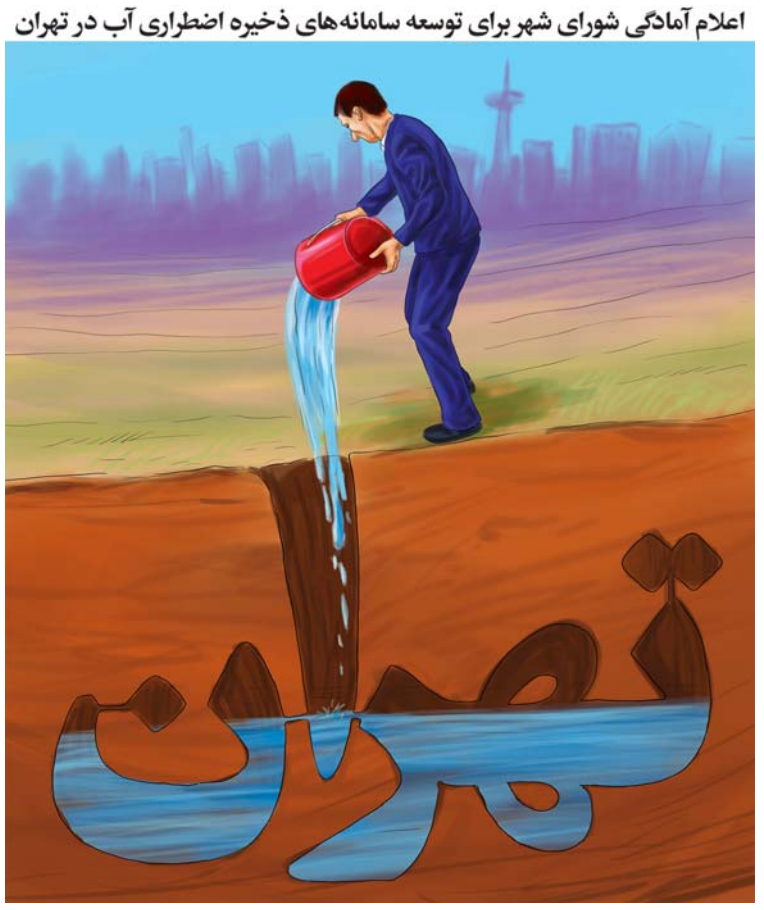

روز جهانی نفی تبعیض

شایسته‌سالاری به معنی تبعیض نیست

محمدامین قانعی‌راد
جامعه‌شناس

سازمان ملل متحد از سال ۲۰۱۴ روز اول مارس (۱۰ اسفند) را روز جهانی نفی تبعیض یا روز «تبعیض صفر» (Zero Discrimination Day) اعلام کرده است. اعلام این روز جهانی در جهت به‌صفررساندن هرگونه تبعیض بین تمام انسان‌ها بر مبنای سن، جنسیت، هویت جنسی، نژاد، قومیت، زبان، وضعیت سلامتی، معلولیت، موقعیت جغرافیایی، موقعیت اقتصادی یا هر عامل دیگری است. توسعه و فرایند دموکراتیزه‌شدن جامعه در ایران سابقه‌ای حداقل ۱۵۰ساله دارد که نقطه‌عطف آن انقلاب مشروطه است، ولی سابقه‌اش به پیش از آن می‌رسد و به‌طور مشخص اگر بخواهیم ببینیم گفتمان آن در کجا شکل پیدا کرده و در فضای روشنفکری یا رسمی به صورت متن و سند و نوشته در آمده است، می‌توانیم تاریخچه آن را بعد از زمان امیرکبیر پیگیری کنیم. آنچه در این حوزه مورد جست‌وجو قرار می‌گیرد، معمولا قائل‌شدن منزلت برابر برای انسان‌هاست. آنچه کنشگران و فعالان و تلاشگران حوزه گسترش دموکراسی در این فرایند مطرح می‌کردند، این بوده است که انسان‌ها منزلت برابر داشته باشند و این منزلت برابر معمولا به‌طور خاص در مقابل قانون مطرح بود؛ یعنی انسان‌ها در مقابل قانون برابر باشند و تفاوتی بین آنها نباشد. بحث تبعیض البته تاریخچه‌ای جهانی نیز دارد و مبارزه با تبعیض در مقیاس جهانی چند سده سابقه دارد. اما دراین روزگار از یک طرف شاهد پیدایش صورت‌های جدید تبعیض هستیم و از طرف دیگر تلاش جامعه برای برساخت یک‌رشته تبعیض‌ها و تبدیل‌کردن آن به مسئله‌ای اجتماعی، مانند تبعیض جنسیتی، سنی، شغلی و آموزشی. در همان فرایندی که مردم‌سالاری گسترش پیدا می‌کند، در جامعه نسبت به صورت‌های جدید تبعیض حساسیت پیدا می‌شود و مقوله‌بندی انسان‌ها و ساختن آدم‌های درجه یک و دو به‌عنوان موضوعی ناخوشایند مطرح می‌شود. فرصت‌های اجتماعی را می‌توان در سه گروه طبقه‌بندی کرد: فرصت‌های مربوط به رفاه اقتصادی، فرصت‌های مربوط به قدرت سیاسی و فرصت‌های مربوط به منزلت اجتماعی. تبعیض سبب می‌شود این فرصت‌ها در جامعه به‌گونه‌ای برابر توزیع نشود. معمولا تبعیض، ازجمله بین زن و مرد، نژادها یا قومیت‌های مختلف با پشتوانه‌های ایدئولوژیک و توجیه ایدئولوژیک استحکام پیدا می‌کند که جنبه‌ای اتوپیک یا سیاسی به خود می‌گیرند. نکته پایانی اینکه برابری مطلق انسان‌ها در همه عرصه‌ها ممکن نیست. در یک سازمان افراد از قدرت اداری متفاوتی برخوردارند یا در یک جامعه قدرت سیاسی به نحوی توزیع شده است و در دانشگاه قدرت دانش توزیع شده است. این امر با تبعیض تفاوت دارد. شایسته‌سالاری و حتی در مواردی، نخبه‌گرایی لزوما به معنای اعمال تبعیض نیست. این نوع تمایزگذاری‌ها که عمدتا همراه با ساختن یک رشته‌استانداردها و اعمال معیارهای حرفه‌ای است، باید از پشتوانه دموکراتیک برخوردار باشد. اگر تمایزگذاری وجود دارد مبتنی بر انتخاب دموکراتیک مردم است و زمانی صورت می‌گیرد که این اصل را بپذیریم که در عرصه سیاسی همه انسان‌ها برابر هستند و در اظهارنظر، رأی‌دادن از طریق سازوکارهایی مثل انتخابات و رفراندوم تفاوت و تمایزی بین انسان‌ها وجود ندارد. برخی جنبش‌های پوپولیستی مدتی مخالف با هر نوع تفاوت بین آدم‌ها هستند، اما تفاوت‌های دموکراتیک را باید از تبعیض ایدئولوژیک تفکیک کرد و تلاش اصلاح‌گران باید کاهش و محو تبعیض ایدئولوژیک باشد و تفاوت‌های دموکراتیک می‌تواند مبنای سازماندهی جامعه قرار گیرد.

پیشنهاد

غربت موسیقی خراسان در تهران

● هفته فرهنگی موسیقی نواحی خراسان، ۱۴ تا ۱۸ اسفند در تهران برگزار می‌شود. مؤسسه فرهنگی-هنری هواداران هنر ایرانیان برای بزرگداشت موسیقی نواحی ایران و نیز توجه به نسل جوان این ژانر، هفته فرهنگی موسیقی خراسان را پنج شب در تالار فردوسی خانه اندیشمندان علوم انسانی برگزار می‌کند. در این هفته موسیقایی، گروه‌های محلی «پیوند تربت» ۱۴ اسفند، «ژنده‌پیل» ۱۵ اسفند، «صبا» به سرپرستی خلیل شیری، ۱۶ اسفند، «دل شیدا» ۱۷ اسفندماه و «سیمرغ» ب ۱۸ اسفندماه به اجرای موسیقی منطقه خود می‌پردازند. بلیت‌های این کنسرت‌ها در سایت www.artfansclub.com به فروش می‌رسد.

زیر آسمان شهر

ای شادی آزادی

گیسو فغفوری: «در #دربی آزادی، جای همه ما، خالی!» بیان خواسته بخشی از زنان فوتبال‌دوستی است که امروز جلوی تلویزیون به تماشای مسابقه می نشینند. دربی ۸۶ فرق‌هایی با دربی‌های گذشته دارد:

۱- حضور اینفانتینو، رئیس فیفا در ایران و تماشای دربی از نزدیک است؛ گفته می‌شود یکی از دغدغه‌های او حل مشکل حضور زنان در برخی کشورها در ورزشگاه‌ها است و از نمونه عربستان مثال می‌آورند. دراین‌باره فنایی، یکی از داوران فوتبال ایران، به ایسنا گفته است: «اگر اینفانتینو موقع #دربی پرسید بانوان کجا هستند، چه بگوییم؟»اما نکته مهم، سخنان «پروانه سلحشوری» به خانه ملت است: «ممانعت از حضور #زنان در ورزشگاه در #دربی، درحالی‌که رئیس فیفا در ورزشگاه حضور دارد، ممکن است باعث تعلیق فوتبال ایران شود». او هشدار داده است: «حضور زنان به صورت گزینشی و فرمایشی نیز کاری از پیش نمی‌برد». چراکه پیش‌تر شائبه‌هایی مطرح شده که برخی زنان سلبریتی یا دستچین‌شده به صورت وی‌آی‌پی قرار است در این بازی حضور داشته باشند. این شائبه با ناراحتی عده زیادی در شبکه‌های اجتماعی روبه‌رو شد. همین‌طور یکی از کاربران به سلحشوری این سخنانِ طیبه سیاوشی، دیگر نماینده زن مجلس، را یادآوری کرده است: «هیچ قانون مکتوب و نوشته‌ای وجود ندارد که بخواهد مانع از حضور و ورود زنان به ورزشگاه‌ها باشد». هرچندقرار است جلساتی با وزارت کشور و وزارت ورزش و جوانان برای حل این مسئله برگزار شود.

۲- اقداماتی انجام شده بود که شاید خبرنگاران زن بتوانند مانند سال‌ها پیش در این بازی حضور داشته باشند، هرچند تا آخرین لحظات امیدواری اندکی به موافقت شورای تأمین استان هست.کاش مسئولان باور کنند تجربه موفق حضور زنان در ورزشگاه برای تماشای بسکتبال تکرارشدنی است. صحنه‌های بسیاری از شادی زنان و خانواده‌ها در روز مسابقه بسکتبال ایران و عراق منتشر شد.

به گفته بسیاری جمعیت زنان در ورزشگاه خیره‌کننده بود و خیلی از مادرها با فرزندانشان راهی ورزشگاه شده بودند. تقاضای زیادی نیست ببینند وقتی خانواده‌ها کنار هم برای اتفاقی شرکت می‌کنند، شادی‌شان عمیق‌تر می‌شود. این نکته را از بعد اعتراضات دی‌ماه بسیاری بیان کرده‌اند.

آخرین نفر طیبه سیاوشی بود که نوشت: «تسهیل این مسیر بیش از هر چیزی به تدبیر مدیران بالادستی نیاز دارد. آمار افسردگی در جامعه کم نیست و ساده‌ترین راه درمان این وضعیت تزریق شادمانی هرچه بیشتر به مردمان همین جامعه است».